

G. Riklin

NAGYON MODERN

— Szia, drága Margóm.
 — Már két hete, hogy nem vagyok az. A Margók kimentek a divatból.
 — Hát akkor most ki vagy?
 — Margaréta.
 — Szia, Margaréta.
 — A „szia” sincs már divatban. „Pá”-t mondanak helyette.
 — Pá, Margaréta!
 — Pá! És téged most hogy hívnak?
 — Mint mindig, Irénnek.
 — Az utóbbi időben már nem viselnek ilyen neveket. En Irénnek foglak hívni.
 — Rendben. Mi újság?
 — Gratulálhatsz, Irene, férjhez mentem.
 — Már megint?!!!
 — A csodálkozás most nem divat. Férjhez mentem — és pont. Már harmadik napja.
 — Bevált?
 — Nem nagyon.
 — Iszik?
 — Rosszabb. Borotválkozik. Pedig most a szakáll a divat. Ráadásul még haja is van.
 — És az baj?
 — Na hallod! Az utóbbi időben még a költők is kopasz fejét hordanak.
 — És a nőknél milyen frizura a divat?
 — Semmilyen frizura! Csak gubanc.
 — Milyen érdekes!
 — De igen óvatosan kell kezelni: csak semmi mosás, fésülés. Megmosod a fejed, és rögtön kímész a divatból, s úgy nézel ki, mint egy kispolgár.
 — És milyen színű a haj?
 — Még másfél hétig vörös. Az-

tán, úgy hírlík, rátérnek a narancsra. Százszázalékosan modern dolgok!
 — És a szem?
 — Hogyhogy a szem?
 — Milyen a színe?
 — Színtelen. A szemed 'köré sok különböző színt kensz föl, hogy a színe egyáltalán ne is látszódjék.
 — Oh...
 — Köhögsz, Irene?
 — Igen, egy kicsit.
 — Az effajta köhögés most nem megy. Köhögj hangosabban, érthetőbben, hogy modern legyen. Menj orvoshoz!
 — Voltam.
 — A legdivatosabb orvoshoz kell járni. A legdivatosabbhoz. És megkérni, hogy csakis a legmodernebb gyógyszereket írja fel. De nem ám holmi izzasztószereket. Ne felejtse, izzadni most nem divat. Ha érdekes akarsz lenni, hódolj a divatnak. Oh, Irene, hogy elfecsegtem veled az időt! S nekem még be kell ugranom egy öregasszonyhoz, egy régi apróságot akarok tőle venni. Nem nekem kell, hanem a férjemnek. Elárulok egy titkot: ez a balga öreglány egy ősrégi ikont akar eladni.
 — A férjed hívó?
 — Ne röhögtesz már, légy szíves. Ő ugyanolyan hívó, mint én, meg te. De most olyan elegáns az, ha az ember ikont vesz. Ne felejtse, hogy most Borbálák vértanúsága fut. Ha ikont veszel, légy résen: Borbála helyett olyan szentet is rádsózhatsz, aki már rég kiment a divatból. Pá, drágám!

Oroszból fordította: Salgó Attila

MINI LÉC

Az ARISTO-Piccolo 816-típusú, NSZK-gyártmányú zsebgarléc a világ legkisebb garlécé, 10 centiméteres számskálával. A logarlécen a szorzás, osztás, arány-párkeresés, négyzetreemelés, illetve négyzetgyökvonás végezhető el. A miniatűr garléc aján-dékozási célokat is szolgálhat, pl. üzemplátogatáskor.

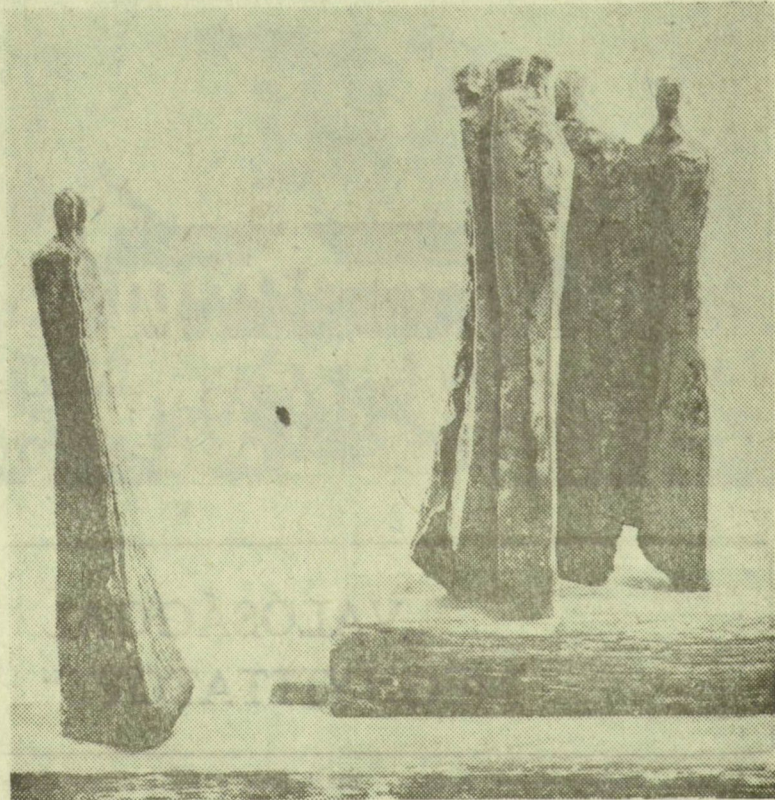
rechenstäben, in jede tasche und ist immer griffbereit. Man kann mit ihm multiplizieren, dividieren, Prozent- und Verhältnistrechnungen durchführen, Quadrate oder Quadratwurzeln berechnen. Schließlich ist er auch als Werbegeschenk geeignet. (3534)

ARISTO-Piccolo 816

HOMLOKZAT
ALUMI-
NIUMBÓL

Az épületek homlokzata legcélszerűbben alumínium lapokkal burkolható. Alumínium homlokzatburkoló elemek már üzemi előregyártással készülnek, ön-hordó profilokból. Az ilyen elemek könnyen és gyorsan felszerelhetők az épületek homlokzatára. Az alumínium burkolólapok korrózióállóak, és az épületet a víz káros hatása ellen is védik. A burkolólapokat a homlokzatra előzetesen elhelyezett tartóelemekre erősítik szögezéssel, csavarozással, vagy egyszerű kapcsolással. Az alumínium-burkolólapoknak nagyobb merevség biztosítható egy merevítőoszbezt vagy egyéb merevítőelem segítségével. A napsugárzás elleni védelem céljából az alumínium felületét műanyaghabbal vonják be.

Szöllősi Enikő

Színház

Diskay Lenke

Triptichon II. — Miért?

Veress
MiklósKÚNSÁGI
ALKONYAT

Immár fölverte az est kocsija az utak szürkeezüst porát
 Immár vakkantva riadoznak a naphoz a borzolt bokrú tanyák
 Körülöttük telt almafa ing és vonakodva vetkezik az akác
 Istálló ólas házat álmodik magából a vályog téglarakás

Tűnődve föláll s legelészve hazafelé indul a sik
 Sárpuha szörébe a juhnyájak barna bogácsa akaszódik
 Egy-egy tornyot letépni az égbolt a falvakra hajtja fejét
 Telt tőgyét tülekedve szopják ágaskodó kölyök-jegenyék

Táskával int a parasztfiú a vonat súlyos vágóját figyeli
 Mert ablaksorából idenéznek a városok nagy szemel
 Hosszan bámul utána csillámló követ fog s eldobja sután
 Panaszos tücskök siratoznak és szökdösnek a lábanyomán

Es már mellére lehajtja fejét a napraforgó is idele
 Es már megül fészken a magasság hűvös szárnya a csend
 Kukoricatábla tövében megbúvik a tök levélnyi alma alatt
 S hangtalanul repdesnek a fények mint a riadt bogarak

Akácok tépett ágait fogja dülöngve a kúntemető
 Száztaéltás homokórán percegi századait itt az idő
 Hánykodik a szekér és fölsir a távolon át
 Nem tudja elszakítani sohasem világ-súlyos köldöksínorát

Időzik a nyárutó a mezőn most bőszerű percet arat
 Villantja a villát és fölhányja az égre a csillagokat
 Siratoz a léha tücsök és halkán omlik a táj boglyája a hűs
 Es mint szomorú kigyóember — úgy hajlik a távoli füst

Lisztes István

Négy évszak